

Katrine Køster Holst. *Mineraler og naturfenomener – Kunstneriske uttrykk gjennom regelbasert utforskning*

«Jeg gikk rundt på den nå inntørkede leiren. Det var gått tre måneder siden skredet og området var forlatt, men husene, bilene og potteplantene lå der fortsatt. Det var et tungt syn, men det var ikke det jeg reagerte sterkest på. Det var først da jeg berørte den gråblå leiren, at kroppen reagerte. Det gjorde meg uvel. I øyeblikket og i etterkant utløste møtet med skredet en rekke spørsmål til mitt eget arbeid med leire, som både gikk tilbake i tid og fremover i undringer over hvordan jeg skulle utvikle mitt keramiske arbeid. (...) Jeg følte meg plutselig fremmedgjort fra det materialet som jeg tidligere hadde forbundet med fortrolighet og nærhet, og noe jeg mente at jeg behersket, men hva visste jeg egentlig om leire?»

Utover de rent åpenbare ødeleggelsene etter skredet, oppdager Køster Holst også noe overraskende: En tradisjonell saltglasert krukke og kvikkeleiren har et felles utgangspunkt i salt og leire! I keramikkrukken er saltet skilt ut og lagt som en overflate over en kropp av leire, mens leire i naturen blir kvikk fordi saltet er vasket ut gjennom tusenvis av år. Dette er en av prosjektets sentrale problemstillinger: Hvordan er kjernen forbundet med overflaten?

Katrine Køster Holst har i lang tid benyttet regelbaserte metoder for å utforske materialegenskaper og formdannelser, og stipendiatprosjektet har vært en anledning til å videreutvikle disse.